

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eodem, Sermo LXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

& omnis qui uiuit & credit in me, non morietur in eternum: credis hoc? Et mulier, *Vtique domine, ego credidi, & credo, quia tu es Christus filius Dei uiui, qui in hunc mundum uenisti.* Qui ad Lazarum uenerat, quid sic occupatur in Martha? quid? ut antè ista in fide surgeret, quam ille resuscitaretur in carne. Sic facit qui & uiuis & mortuis consulturus aduenit: nec pertimescit faciendi moras, penes quem facti & effectus permanet & potestas. Fratres, patimini hodie differri uerbum, si desideratis audire latius quæ sequuntur.

De eodem, Sermo L X I V.

Singula scripturæ uerba si libris singulis mandarentur, nec sic mysteria quæ in ipsis sunt audientibus perlucere: & quid faciet subitus & breuis sermo, qui in modum fulguris, priusquam illustret oculos, iam refugit: nec dat lucem uidentibus, sed pauorem? Orate ergo, uti quia in sæculi obscuritate uersamur, & in carne positi noctis tempus agimus, non diei, lucernam nobis uerbi sui Christus accendat, qua præuia mysterij cœlestis ingrediamur obscura: & gradu lento perueniamus ad scientiæ diuinæ quantam possumus charitatem: sicut illi Magi, qui mentis suæ oculos metientes, non audent splendore solis, aut diuinæ se committere claritati, sed nocte tenerum stellæ lumen tenerioribus oculis assumentes, ad cubile Christi tenerrimum peruenerunt. Sed iam sicut promisimus, Euangelicæ lectionis quod super-

Matt. 2. est, exequamur. *Martha, inquit, ut audiuit, quia Iesus uenit, occurrit illi.* Sic seruus non fuit, non proximus, non amicus, certè qui aderat consolator, ut mulier sola medias per turbas, per castrum totum: extra ciuitatè, & luctus tempore, uenièti occurreret saluatori?

Fratres,

Fratres, in his personis non causæ currunt, sed sacramenta signantur. Mulier currit pro morte, quæ cucurrit ad mortem, festinat ad veniam, quæ festinavit ad culpam: ad redemptorem piū peruenit, seductor pessimus quam præuenit: resurrectionem quærit, quæ quæsiuit ruinam, & ipsa quæ mortem viro artulit, vt vitam viro referat, hæc anhelat. Hinc est quòd in loco Christus restitit, expectauit Christus, quòd non intrauit turbas, quòd non contēdit ad domum, quòd non ad sepulchrum diuertit, quòd non ad Lazarum propter quem venerat, festinavit: sed mulierem sustinet, mulierem remoratur, mulierem primam suscepit, quam primam suasor infecit: à muliere perfidiam fugat, ad mulierem reuocat fidem: vt qua fuit perditionis obsequium, salutis eadem sit ministra: & sit tandem per Deum uiuentiu mater, quæ per diabolū diu mater extitit mortuorum. Et quia mulier fuerat mali caput, causam mortis agit, vt antè crimen diluat, quàm veniam largiatur, antè causam tollat, quàm sententiam soluat, & cauet ne vir mulierem, per quam semel deceptus est, participem refugeret ad vitam: ac ne multis petisset mulier, si antè ad virum CHRISTVS dominus peruenisset. Hinc est fratres, quòd per mulierem nascitur Christus: hinc est quòd virum mulier semper ventris sui suscitatur de sepulchro: vt doloribus reuocet, quem depulit blandimentis: vt flendo reparet, quem perdidit manducando. Denique vbi Martha cōfessa est Christo, & quicquid suæ culpæ nō in persona mulieris pia cōfessione deleuit, mittitur ad Mariam, quia sine Maria nec fugari mors poterat, nec vita poterat reparari. Veniat Maria, veniat materni nominis baiula, vt videat homo Christum, virginalis yteri habitasse sectetum: quatenus

quatenus prodeant ab inferis mortui, mortui ex-
 eant de sepulchris. *Iesus, inquit, videns Mariam ploran-*
tem, & Iudeos qui cum ea venerant plorantes fremuit Spi-
ritu & turbavit seipsum, & dixit. Vbi posuistis illum? Re-
sponderunt, Domine, veni & vide, & lachrymatus est Iesus.
 Plorat Maria, plorat Iudæi, plorat & Christus: putaf-
 ne simili compassione? Esto, quod Maria soror fle-
 ret: quia nec fratrem retinere potuit, nec mori po-
 tuit obuiare: quæ licet esset de resurrectione secura,
 destitutione tamen solatij presentis, mora absentia
 tam longæ, tristitia diutinæ separationis non po-
 tuit non deflere: simul quia tam crux, tam funera,
 tam crudelissima imago mortis, quamuis fidelem
 mentem non potuit non tangere, non mouere: fle-
 bant Iudæi & conditionis suæ memores, & futuræ
 vitæ desperatione possessi. Mors cum satis viuenti-
 bus sit amara, satis turbat ipso exitu, plus contur-
 bat exemplo: mortuum quotiens quis viderit, to-
 tiens se morti eiulat destinatum. Sic de morte non po-
 test non dolere mortalis. Quid horum Christus? &
 si nihil horum, quare flebat? certè ipse qui dixerat,
 Lazarus mortuus est, & gaudeo: de quo gaudet mor-
 tuo, ipsum cum resuscitat tunc lamentatur: qui cum
 amittit, non flet, cum recipit, tunc deplorat, tunc
 fundit mortales lachrymas, vitæ Spiritum cum re-
 fundit. Fratres habet hoc natura corporis humani,
 vt producat lachrymas vis gaudij, vis mœroris. Quo-
 tiens enim viscera, aut lætitiæ, aut tristitiæ nimio
 arctantur impulsu, oculi in lachrymas mox erum-
 punt. Hinc est quod Christus non dolores mortis,
 sed illius lætitiæ recordatione lachrymauit: qui vo-
 ce sua, voce vna, omnes est mortuos perpetuam sus-
 citaturus ad vitam. Fremit Spiritu, & tota se viscerum
 commotione conturbat, quia adhuc solum Lazarum,
 & non

& non iam omnes mortuos suscitabat. Quis ergo ex *Luc. 15.*
humana infirmitate existimet hic fleuisse Christum,
cum cælestis pater luxuriosum filium non quandiu
abiit, sed quando recipit tunc deplorat? Christus re-
cipiens fleuit Lazarum, non amittens, denique non
quando plorantes videt, tunc plorat Christus, sed
quando interrogat, & in respondentibus videt fidei
nil manere, dixerat: *vbi posuistis eum? At illi responderunt,*
Domine, veni & vide. Putauerunt eum nescire vbi po-
situs esset in terra, qui sciebat vbi illum tartara dira
retinerent. Ille sic interrogans exigebat fidem, scien-
tiam porrigebat, vt astantes scirent, quòd mors, quòd
sepulchrum, quòd corruptio, quòd putredo, quòd fœ-
tor non ex conditione Dei, sed ex delicto hominis
hominibus accessisset. Nam cum dicit, vbi posuistis
eum, mulieres increpat, mulieris arguit, hoc est, quem
ego posui in Paradiso, in regione vitæ, ecce vos vbi
posuistis eum. Sed & Iudæi ad ignorantiam requi-
rentis respondebant. *Domine, veni & vide.* Quid? il-
lum iubere mori? quid? iubere illum inferis crederent,
qui credebant eum quod erat in oculis non videre?
qui de lacrymis eius taliter disputabāt? *Qui potuit ape-
rire cæci oculos, quomodo facere nō potuit, vt & hic nō more-
retur?* Potuit facere vt nō moreretur, sed mori permisit
is, qui mortuū ad suā gloriā voluit suscitare: permisit
ad inferna descendere, vt appareret Deus ab inferis
hominē cum reducit. Sed Iudæi parebūt corda vestra
obstructiora inferis, viscera vestra duriora mortuis,
oculi vestri tetriores sepulchris, cum vox quæ patefecit
tartara, vestra non patefecit arcana: cū iussio quæ
exuscitat mortuum, mentes vestras non suscitatur, cum
lux quæ illustrat sepulchrum, vestram non illuminet
cæcitatem. Sed ista sufficiant, vt cum Christo resur-
gentis Lazari gloriam patentius videre possimus.